

לקראת הנצחון!

הנצחון הלא מובטח לנו... האם אתה חושב שהנבחרת שלנו... איזו נבחרת? מדובר על השרשרת שלנו בהתחרות "שרשרת החוסכים" של בנק לדיסקונט (חסכון פרט).

המאורע של תל אביב! מכירת סוף העונה אצל אסקו שמלות נהדרות סודרי קין FIL D'ECOSSE של אלד במחירים מוזלים מאד. תל-אביב. רח' אלנובי 94.

דרוש להוצאת ספרים נער עם אופניים, בוגר בית ספר עממי, לעבודת יום או חצי היום. לפנות: טלפון 62452, תל-אביב, או - ת.ד. 9047, תל-אביב.

האיכות קובעת. סוכריות קריסטל NIC'יות. טעמיות יותר.

בת לוויה קטנה ונעימה שחורה, בהירת עינים, ללא דרישות היא מצלמת ברנר. היא תגרום לך שמחה רבה ותעשיר את חופשתך בוכי רונות לעולמים. הדרכה ו צלום חנם.

פוטו-ברנר חיפה, רחוב החלוץ 31

חקירות

היי דרומה

בחודשים האחרונים החלו תושבי אילת להרגיש טעם מזור במאכליהם: בצינצנות השמנת נמצאו לפתע גבעולי קש, העגבני יות היו מעוקות, הסוכר היה שחור או מעורב בנוצות. לעומת זאת, הגיעו המזרזי גם ממותקים בסוכר ורהיטים בכתמי שמן. התלונות, שהגיעו אל שולחן עבודתו של דני מצפון (מתחרו עם שיטפון), נציג משרד הפיתוח באילת, הולידו כולן לכתובת ממר נעת אחת: חברת ההובלה יונה. החברה התל-אביבית, שקיבלה זכיון בלעדי להובלת מיצרכים לאילת, בתוספת סובסידיה שמנה של משרד המסחר והתעשייה, שנועדה למנוע את ייקור החיים באילת עלידי כיסוי מחירי ההובלה מצפון הארץ.

קפה שחור. כשהועברו התלונות לירושלים, פתח משרד הפיתוח בחקירה פריטית, במקום למסור את הדבר לידי המשטרה. היו לו סיבות טובות להאמין כי משטרת ישראל לא תמיד מגלה יעילות יתירה, כשהמדובר בחקירת מעילות.

החשדות גברו, כאשר הגיעה לידי משרד הפיתוח אינפורמציה נוספת אודות אורח חייו של אריה שפורן, המנהל בתל-אביב את ענייני הסניף האילתי של משרד הפיתוח, נוסף על היותו בעל בית הקפה טעמון בירושלים.

שפורן, שעבד בשעתו מטעם משרד הפיתוח באילת עצמה, הועבר משם לפני שגילה מבקר המדינה כי היה אחראי לביובו של מאות אלפי ל"י מכספי הפיתוח. לאחר תקרית פת עבודה פוריה, עלה שפורן צפונה, בהשאירו עוזר נאמן בשם הרצל, ששימש כמחסני ראשי של משרד הפיתוח באילת.

שפורן לא הצטער על העברה. הוא ניהל אורח חיים פורני, שאח הוצאותיו לא יכלו לכסות אפילו שני בתי קפה ושלוש משרות במשרד הפיתוח.

פעולת מכונת אחת. העובדות צורפו אחת לאחת. השלימה את התמונה היעובה, שחברת יונה החלה את פעולתה הממונעת לפני שנתיים במשאית שכורה אחת, הספיקה תוך זמן קצר זה להרכיב את הונה היסודי עד כדי קניית שש מכונות יות. שעסקו כולן בהובלת המצרכים נושאי הסובסידיות לאילת הרחוקה.

הבדיקה האחרונה היתה פשוטה: חוקרי משרד הפיתוח אספו בלי ידיעת החברה את שוברי ההובלה המתקבלים מכל המוסדות המשתמשים בשירותי יונה (מחצבי ישראל, תנובה, המשביר המרכזי). השואת השוברים גילתה כמה עובדות מעניינות: מכונת אחת, שלפי מסמך אחד הוטענה באותו יום במחצבי סני תנובה בתל-אביב, פרקה כביכול באותו יום ובאותה שעה את מטענה במחסני נמל אילת. בסך-הכל התברר, כי החברה הגישה חשבונות למשרד המסחר והתעשייה על הובלת סחורות כדי רבע יותר ממה שהובילה באותו יום למעשה.

מובן, שהחברה לא יכלה לבצע עיסקה קונסטרוקטיבית זאת על דעת עצמה. כל חשבון הובלה היה צריך לקבל בתל-אביב את אישורו של שפורן ובאילת את אישורו של הרצל. משום מה, לא התקשתה החברה בהשגת אישורים והיט בשני המקומות. בהשוע נשאה הקרייה פרי ראשוני עובדי דתה של חברת יונה. בעלת שש המשאיות, משרד הפיתוח למד לקח מחקירתו הפרטית, ומעבידתם של 16 נהגים שכירים, הופסקה.

הארץ

דרושה מרה לנסיון. (הארץ) כדי לתקן אופטימיסט מושבע. מרדכי דן, תל-אביב. בנקים כמו פויכטונגר, אלון ורפת מסתובבים מסביב ל-20% (העולם הזה) אברהם לוינגר, ירושלים. שלא לדבר על בנק לול, שהגיע מזמן ל-43%. נשארה בו בפיקוח של ממש שוטרים. (הארץ) שמואל דמאר, רחובות עוד באלגאן של עמוס?

פשעים

סופה של אהבה

בחדר הצר, המקושט בציורי ילדים מ' קושקשים, שכבו כחריסר ילדים על גבי מחצלות ומיסות מתקפלות. הם ישנו את שנת אחר-הצהרים שלהם. למטה, כרחוב יהודה הלוי, צרמו צפירות מכוניות. שני ילדים לא יכלו להירדם; אחד מהם, בן שלוש, התחיל לבכות.

הגננת אסתר פרנקל (19), נמוכת-קומה, בעלת שיער שחור ועיניים כחולות, מיהרה אליו להרגיעו. באותו הרגע נשמעה דפיקה על דלת מעון הילדים של אגודת ישראל, הנקרא בית יעקוב החדש.

במקום זה נמצא בית-ספר ובית-כנסת וכן קיסנת קיץ בה מפקידות אמהות את ילדיהן בבוקר, ונסולות אותם בשעות אחרי הצהריים. השעה היתה שלוש והגננת אסתר התפלאה מי בא ליטול את ילדו בשעה כה מוקדמת. בדרך כלל לוקחים ההורים את ילדיהם בשעה ארבע.

כשפתחה אסתר את הדלת הופיעה בה דמותו של אליעזר צוקרשטיין (23). היא הכירה אותו. הוא היה חשמלאי ושרכרב והתאכסן אצל אחותו בשיכון ה' בבני-ברק. אחותו היתה שכנה של וודתה של אסתר וזו הציעה את השידוך. הם יצאו מספר פעמים, אולם הוא לא מצא חן בעיניה והיא דחתה את הצעות הנישואין שלו. הוא לא

ידד מספר. יוסי בן השלוש היה עד ראייה לרצח ולהתאבדות. המום ומבולבל כולו הוא מוסר דו"ח לשוטרים (כובע מימין) על מה שראו עיניו.

הירפה ממנה. לפני שבוע סיפרה כי הוא איים עליה אם לא תעתר לבקשתו.

בפתח עמד אליעזר לבוש מכנסים אפורים חולצה תכלת וחבוש כיפה. הוא כנס למסדרון, נעל אחריה את הדלת.

דלת נעולה. תחילה שמעו השכנים קול נפץ. רובם חשבו כי זהו תקר באחת המכונות ברחוב, לא שמו אליו לב. לפתע החלו הצעקות בוקעות מחלונות הבניין בן שלוש הקומות: "עזוב אותי! עזוב או תי! הצילו!" היה זה קולה של אסתר.

אהרון ברוך, עובד בתנות שטיחים ממול לבנין, שמע את הצעקות לראשונה, מיהר לעלות במעלות הברזל המפותלות של הבנין, בדרך הגיעו לאוזניו עוד שתי יריות ואנחה. הוא היסס אם לפתוח את הדלת, אולם כש החליט לעשות זאת, הדלת לא נענחה. היא היתה נעולה מבפנים. ברגע זה שמע אהרון קול נפץ נוסף, הוא רץ לקרוא לשוטר.

כשפרצו השוטרים את הדלת נתקלו במסדרון. בקצה המסדרון היתה מונחת גופה שר תחת דם, גופתו המצחצחת של אליעזר. פניו היו מרוטשים כמעט לגמרי, שלולית דם ניגרה לידו. הוא היה עוד חי, אך ללא הכרה.

השוטרים והשכנים בעקבותיהם, מיהרו הלאה לחדר השני. מחזה זועזועי פי כמה נתגלה לעיניהם. על הארץ היתה מוטלת גופתה של אסתר פרנקל. היא היתה לבושה בכותנת לילה לבנה רחיט דם.

היא היתה חסרת נשימה. לידה עמדו חיורים ובוכים חריסר ילדים מוכי פחד. הם צעקו ויללו בקולי קולות, כמה מהם לא יכלו להוציא הגה. "רוד לקח רובה, עשה פצצות!" סיפר אחד מהם לבסוף. כמה

גויח בנג'היידים. גופתו של אליעזר צוקרשטיין, בחור הישיבה מירושלים שרצח את הגננת אסתר פרנקל והרג אחרי כן את עצמו, כפי שנמצאה על ידי חוקרי המשטרה בפתח חדר הילדים. משמאלו נראית שלולית הדם שנזל מגופו. ברקע, ארון צעצועי הילדים ודלת חדר השינה, בה נמצאה גופתה של הגננת הנרצחת.

מהם ניסו לקפוץ דרך המרפסת למטה, נעצרו רק על-ידי צעקות השכנים. השוטרים מיהרו להוריד את הילדים לחדר, קנו להם גומי-לעיסה וסוכריות, ריכזו אותם בבנין בית-המשפט הסמוך. אחת אחת הופיעו האמהות כדרכן, ליטול את ילדיהן לבית. הן לא ידעו כלל על מה שאירע. הילדים מלאי הרשמים החלו להישתקף לפני הוריהם: "לאסתר יורד דם מ' ראש".

שינויים מגרמניה. למעלה, בחדר הילדים, נשארה אסתר שוכבת. וזקורי אור הוארו עליה. מצלמות תיקתקו בחדר. מצלמות המשטרה. פניה היפות מאד, היו מגור אלים בדם.

כל השכנים הכירו אותה כנערה חגיגית ועליזה. רק לפני חודשים מספר ירדה מירושלים לעבוד בנגן, כדי לפרנס את משפחתה בת שבע הנפשיות. היא היתה ידידותית מאד, נהגה לדבר עם כל אחד. ביחוד היתה מספרת על חייה כילדה במחנה ריכוז ב' גרמניה. היא סיפרה שהיא עומדת לקבל פיצויים מהשילומים ואו אולי תעבור לעבודה אחרת.

אליעזר עזב את מקום מגוריו ביום ראשון. הוא השאיר אצל אחותו רשימת חובות שהוא חייב ורשימת החובות המגיעים לו. לילדיים סיפר שאם לא יחזור, סימן שאסתר לא הסכימה להינשא לו. הוא לא חזר.

שוטרים כיסו את הגופות בסדינים, הורידו אותן באלונקות למטה. פרשת אהבה שתומה בין בחור ישיבה לנערה דתית אדוקה הגיעה אל קיצה. העותרת עלתה לנקות את החדר. הלימודים חייבים להימשך.

סטטיסטיקה בורים ועמי ארצות

יחס הכיחות המזויינים בין ישראל למדינות ערב ישאר גם להבא בגודל סד. לעומת זאת, פורסמו השבוע מספרים מאלפים על ידי אונסקו, אירגון התרבות והחינוך של האו"ם, על המאזן התרבותי בין ישראל לשכנותיה. לפי מספרים אלה מגיע מספר הכיורים בישראל - אנשים שאינם יודעים קרוא וכתוב, אינם מאזינים לרדיו או צופים בקולנוע ל-10% מכלל האוכלוסייה. זהו (המשך בעמוד 14)